

бе, папуняк, и ти ли си на нейния ум и ти ли ще ходиш под байряк?... — обжрна се свирепо Юрдан към Генка, който гледаше уплашено при вратата.

Генко Гинкин избябра нещо и се скри пак в стаята...

Чорбаджи Юрдан беше страшно възмутен. Истина, макар и дълго време затворен в къщи, но и до неговите уши бе стигнало нещо. Тайната за едно близко възстание беше станала евтина и бяха я чули даже и глухите. То се готвеше някъде къде Панагюрище, зад гори и планини, както беше разбрал Юрдан и, следователно, огъня беше далеч от неговата черга. Сега, от пернатата си дъщеря той разбра, че дори и Бяла-Черква се е запушила.

— Какво правят турците, джанъм? Слепи ли са, глухи ли са, та не сещат, че се копае лахъм*) под царщината? — думаше си той.

От десната му страна се чува детински гласове. Те излязяха от едно прозорче, малко по-високо от главата му, из което влязаше видело в килерчето. Юрдан стана да изкачи по стълбите. На третото стъпало той машинално се спре и погледна в прозорчето, тогава той видя, че и двамата му маловъзрастни сина, от които големият имаше едвам тринадесет години, стояха пред огнището, пълно с жарава, и вършеха нещо там. Те бяха тъй залисани в делото си, щото не забележиха главата на баща си, че се мярна на прозорчето.

Едното момче държеше на огъня тиганче и с голямо внимание надничаше над онова, което вареше или пържеше вътре. Другото с нож изрязваше и изглаждаше някакви лъскави топки, които стояха на куп пред него. Това не беше друго, а лъни куршуми; а в тиганчето се топеше оловото, от което ги лееха в калъпа.

— Харсжи! Магарета! — изкрещя побеснял Юрдан, като позна с какво се занимаваха синовете му, и той се повърна назад с издигнат чибук.

Синовете зарязаха лабораториума**) си, изхвъркнаха като вятър из килерчето и се изгубиха на улицата.

— Хайдуци!... Кръвопийци! Изгори-къщи! Проклетници — проклети! и те готвят бунт! — викаше Юрдан, като се покачваше бързо по стълбите, защото яростта галванизираше***) краката му.

Горе на чардака той срещна жена си.

— Доне, не си ли и ти в тайфата? — попита я той с грозен поглед... — Сичката ми челяд полудяла!... Ще ме направите на пепел!... Ще изгорите душата ми на стари години!...

И той пяхтеше и на сила поимаше.

Жена му го гледаше прехласната.

*) Лахъм — яма.

**) Лабораториум — място, дето се правят опити или се изработват известни изделия.

***) Галванизирам — прекарвам електрически ток.